I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 477/95

av den 16 januari 1995

om ändring av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f.d. Sovjetunionen och om upphörande med de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f.d. Tjeckoslovakien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen [1], särskilt artiklarna 12, 14 och 15 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, avgivet efter samråd inom Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

(1) Genom Förordning (EEG) nr 3339/87 [2] godkände rådet åtaganden avseende import av urea från bland andra Sovjetunionen och Tjeckoslovakien.

(2) Genom kommissionens beslut (89/143/EEG) av den 21 februari 1989 [3] bekräftades de åtaganden som godkänts genom förordning (EEG) nr 3339/87.

(3) Under 1992 visade information som kommissionen hade tillgång till att den kvantitet som importerades från dessa länder var betydligt större än de kvantiteter som åtagandena avsåg. Följaktligen ansåg kommissionen att en översyn av åtgärderna var berättigad och offentliggjorde ett tillkännagivande om detta i Europeiska gemenskapernas officiella tidning [4].

(4) Då översynsförfarandet fortfarande pågick när åtgärderna upphörde, tillkännagav kommissionen [5] i enlighet med artikel 15.4 i förordning (EEG) nr 2423/88 att bestämmelserna angående urea med ursprung i f.d. Sovjetunionen och f.d. Tjeckoslovakien skulle fortsätta att gälla efter utgången av den aktuella femårsperioden i avvaktan på resultatet av översynen.

(5) De länder som berörs av denna översyn är de nya republikerna i f.d. Tjeckoslovakien (d.v.s. Tjeckien och Slovakien) och de republiker i f.d. Sovjetunionen där det fanns anledning att tro att möjligheter till ureaproduktion finns, nämligen republikerna Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan och Uzbekistan, Ryska federationen (nedan kallad "Ryssland") och Ukraina.

(6) Kommissionen meddelade offentligt de gemenskapsproducenter, exportörer och importörer som man visste var berörda, samt representanterna för de exporterande länderna att förfarandet satts igång och gav de berörda parterna tillfälle att lämna skriftliga synpunkter och begära prövning.

(7) Representanter för European Fertilizer Manufacturers Association (nedan kallad "EFMA") beviljades prövning och lämnade skriftliga synpunkter.

(8) Representanter för European Fertilizer Importers Association (nedan kallad "EFIA") vars medlemmar importerar urea från de berörda länderna, beviljades också prövning och lämnade skriftliga synpunkter.

[1] EGT nr L 209, 2.8.1988. s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10. 3. 1994, s. 10.)
[2] EGT nr L 317, 7.11.1987, s. 1.
[3] EGT nr L 52, 24.2.1989, s. 37.
[4] EGT nr C 87, 27.3.1993, s. 7.
[5] EGT nr C 47, 15.2.1994, s. 3.

(9) Kommissionen begärde och kontrollerade alla upplysningar som man ansåg nödvändiga för utredningen och besökte följande företag:

a) *Gemenskapsproducenter*

— Hydro Agri GmbH, Brunsbuettel, Tyskland

— Stickstoffwerke AG, Wittenberg-Piesteritz, Tyskland

— Fertilizantes Enfersa, SA, Madrid, Spanien

— FESA Fertilizantes Españoles, SA, Madrid, Spanien

— Grande Paroisse SA, Paris, Frankrike

— Irish Fertilizer Industry Ltd, Dublin, Irland

— Enichem Agricultura, SpA, Milano, Italien

— DSM Meststoffen BV, Sittard, Nederländerna

— Kemira BV, Rotterdam, Nederländerna

b) *Producent/exportör i Tjeckien:*

— Chemopetrol s.p., Litvinov

c) *Producenter/exportörer i Slovakien:*

— Duslo s.p., Sala (producent/exportör)

— Petrimex Foreign Trade Company Ltd, Bratislava (exportör och tidigare tjeckoslovakisk ensamexportör)

d) *Importörer inom gemenskapen:*

— Interore SA, Bryssel, Belgien

— Unifert SA, Bryssel, Belgien

— Champagne Fertilisants SA, Reims, Frankrike

(10) Kommissionen mottog och använde information från fyra andra gemenskapsproducenter som hade besvarat frågeformuläret.

(11) Vad beträffar producenter i Vitryssland, Georgien, Ryssland, Tadzjikistan, Ukraina och Uzbekistan visade den information som lämnades att det fanns totalt 24 anläggningar i dessa länder som man visste eller trodde producerade urea. Frågeformulär med begäran om information skickades till alla dessa producenter men bara tre av dem svarade. Av dessa tre var två producenter i Ryssland och båda uppgav att de inte exporterade urea till gemenskapen under undersökningsperioden. Den tredje producenten, som var den enda kända tillverkaren av gödningsmedel i Georgien uppgav sig ha slutat med ureaproduktion för några år sedan.

(12) Undersökningen av dumpning pågick under tiden 1 januari 1992—31 december 1992 ("undersökningsperioden").

(13) Alla berörda parter informerades om de viktigaste hänsynstaganden och fakta som man ansåg borde ligga till grund för en rekommendation om vidtagande av slutgiltiga åtgärder. De beviljades också en tidsfrist inom vilken de kunde göra påpekanden efter det att informationen lämnats.

(14) En del av de berörda parterna hävdade att de inte hade fått tillräckligt utförlig information från kommissionen beträffande beräkningen av dumpningsmarginaler och skadeelimineringsnivåer och att detta kunde inverka på deras möjlighet att bevaka sina intressen.

(15) Exportörerna fick närmare upplysningar om hur deras individuella dumpningsmarginaler beräknats och om de skadeelimineringsnivåer som fastställts. Gemenskapsproducenterna fick upplysningar om de genomsnittliga försäljningspriserna för gemenskapsproducenter, om försäljning till lägre priser än andra, om vinstnivåer och om eventuella fastställda skadeelimineringsnivåer. Importörerna fick närmare upplysningar om undersökningens alla delar och om de skäl som låg till grund för avsikten att rekommendera införandet av slutgiltiga tullar.

Enligt kommissionens mening fick varje intresserad part således inom de begränsningar som fastställs i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2423/88 all tillgänglig information som behövdes för att den berörda parten skulle kunna bevaka sina intressen och försvara sig.

B. AKTUELL PRODUKT

1. Varubeskrivning

(16) Den berörda produkten är urea. Den tillverkas av ammoniak som i sin tur huvudsakligen tillverkas av naturgas, även om den också kan tillverkas av avfallsprodukter från oljeraffinering. När den har fast form är den antingen i små "granulat" (som har en ojämn yta) eller små "prillor" (som också är granulerade men har en slät yta). Fast urea kan också blandas med vatten till "flytande" urea.

(17) Granulerad och prillad urea kan användas för både jordbruks- och industriändamål.

— Prima urea för jordbruk kan användas antingen som gödningsmedel som sprids över marken eller som fordertillsats.

— Prima urea för industriellt (eller "tekniskt") bruk utgör råmaterial för vissa lim och plaster.

Flytande urea kan användas både som gödningsmedel och för industriella ändamål. Trots att urea framställs i de olika former som nämns ovan, är dess kemiska egenskaper i grunden densamma varför den i detta avseende kan betraktas som en enda produkt.

2. Likadan vara

(18) Det fastställdes att urea som producerats och sålts av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden är en sådan likadan vara som avses i artikel 2.12 i förordning (EEG) nr 2423/88 såvitt avser dess fysiska och tekniska egenskaper i jämförelse med den urea som produceras av de berörda länderna i detta förfarande.

C. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(19) Utredningen visade att de producenter som samverkade i utredningen stod för hela produktionen av urea i gemenskapen och därför, i enlighet med artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88, kan betraktas som gemenskapsindustrin.

D. DUMPNING

1. Tjeckien och Slovakien

a) *Allmänt*

(20) Till följd av Tjeckoslovakiens delning i Tjeckien och Slovakien i början av år 1993 har vart och ett av dessa nya länder nu ett företag för ureaproduktion inom sina gränser.

(21) Sedan den 1 mars 1992 har Tjeckoslovakien och på senare tid Tjeckien och Slovakien betraktats som marknadsekonomier. Följaktligen fastställdes normalvärde med hjälp av uppgifter om inhemska försäljningspriser och produktionskostnader för varje producent. Det bör noteras att Tjeckoslovakien under undersökningsperioden ännu imte hade blivit två självständiga länder, varför eventuella hänvisningar till tjeckiska eller slovakiska "inhemska" försäljningspriser i denna förordning avser försäljningspriser i f.d. Tjeckoslovakien.

(22) Med tanke på att de två länderna vid tiden för undersökningen genomgick övergångsstadiet mellan planekonomi och marknadsekenomi ägnades särskild uppmärksamhet åt frågan om huruvida producenternas priser och kostnader fortfarande påverkades av de historiska banden mellan statliga företag. Sådana band kan ha resulterat i att priser och kostnader inte kunde beaktas vid normal handel och kan ha nödvändiggjort en justering av normalvärdet. Efter en anayls av producenternas räkenskaper ansågs detta dock inte nödvändigt.

(23) Historiskt sett har de två tillverkningsföretagen alltid fört sina egna räkenskaper och organiserat sin egen inhemska försäljning av urea. Vad beträffar exporten kände de två företagen alltid till den slutliga destinationen för sina varor, även före delningen av Tjeckoslovakien i två skilda republiker. Det är därför möjligt att fastställa inhemska priser i Tjeckoslovakien och exportpriser för varje producent för sig.

b) *Normalvärde*

(24) I enlighet med artikel 2.3 a i förordning (EEG) nr 2423/88 fastställdes normalvärdet på grundval av det pris som faktiskt betalades vid normal handel vid inhemska försäljningar av likadan vara, som gjordes i tillräcklig omfattning för att medge en verklig jämförelse. För att faställa att sådana försäljningar var lönsamma, analyserades uppgifterna om produktionskostnaderna.

Det var emellertid först nödvändigt att fastställa om uppgifterna var både pålitliga och i enlighet med godtagbar redovisningsstandard. Undersökning av de tjeckiska och slovakiska producenternas räkenskaper visade att kostnader hade förts per kostnadsställe och att i synnerhet avskrivningar liksom finansieringskostnader hade medräknats. Vad beträffar inköp av råvaror visade det sig att den slovakiska producenten hade köpt sin gas från Ryssland till de priser som gällde på den öppna marknaden. Den tjeckiska producenten använde inte naturgas som råvara, utan producerade istället urea av avfallsprodukter från oljeraffinering.

(25) Det fastställdes att de inhemska priserna var lönsamma. Följaktligen beräknades normalvärdet på grundval av varje producents vägda genomsnitt av inhemskt nettoförsäljningspris på prillad urea för jordbruk och industri som sålts i normal handel under 1992.

c) *Exportpris*

(26) När det gäller direktförsäljning som gjorts av de tjeckiska och slovakiska producenterna till kunder i gemenskapen fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som betalats eller skall betalas till den berörda producenten.

(27) Förutom direktförsäljning till gemenskapen exporterade både de tjeckiska och de slovakiska producenterna en del under utredningsperioden till kunder i gemenskapen genom den tidigare tjeckoslovakiska ensamexportören, "Petrimex Foreign Trade Company Ltd" (nedan kallad "Petrimex"). I sådana fall har det nettopris till vilket tillverkningsföretagen sålde urea till Petrimex betraktats som exportpris enligt betydelsen i artikel 2.8 a i förordning (EEG) nr 2423/88, med hänsyn tagen till att slutdestinationen för varorna var känd för tillverkaren vid tiden för leveransen och att normalvärdet har bestämts till en motsvarande nivå.

d) *Jämförelse*

(28) I enlighet med artikel 2.10 c i förordning (EEG) nr 2423/88 gjordes justeringar i tillämpliga fall i förhållande till både normalvärda och exportpris för att ta hänsyn till direkta försäljningskostnader och för att göra dem jämförbara på samma nivå. Dessa justeringar inkluderade fraktkostnader och därtill knutna kostnader, förpackningskostnader och provisioner.

(29) En jämförelse gjordes sedan mellan normalvärde (fritt fabrik) och exportpris (fritt fabrik) transaktion för transaktion.

e) *Dumpingsmarginaler*

(30) Dumpingsmarginalerna, uttryckta i procent av cifpriset, fritt gemenskapsgränsen, var följande:

— Tjeckien: Duslo s.p. 0,7 %

— Slovakien: Chemopetrol s.p. 11,8 %

2. Republikerna Vitryssland, Georgien, Ryssland, Tadzjikistan, Ukraina och Uzbekistan

a) *Allmänt*

(31) Med tanke på att de flesta av producenterna/exportörerna i Vitryssland, Georgien, Ryssland, Tadzjikistan, Ukraina och Uzbekistan inte samverkade, har i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88 tillgängliga uppgifter använts för att undersöka dumpningsfrågan.

(32) I detta syfte övervägdes om uppgifter från Eurostat kunde användas för att fastställa exportpriser för dessa länder. Ett problem uppkom emellertid eftersom det före januari 1992 i Eurostat bara fanns en geonomenklaturkod för Sovjetunionen (de tre baltiska staterna Estland, Lettland och Litauen inbegripna). Från och med januari 1992 har särskilda koder inrättats för dessa baltiska stater medan de andra republikerna i före detta Sovjetunionen har fortsatt att sammanföras till en kod.

Det var först i mitten av 1992 som särskilda statistiska importkoder infördes för Vitryssland, Georgien, Ryssland, Tadzjikistan, Ukraina och Uzbekistan. Tillgängliga uppgifter från Eurostat för andra hälften av 1992 visar att ingen import förekom till gemenskapen från Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan och Uzbekistan (med undantag för en obetydlig kvantitet på 119 ton från Vitryssland).

(33) Under undersökningens gång angav gemenskapsproducenterna och gemenskapsimportörerna också att det mesta av den urea som exporterades från f.d. Sovjetunionen var av ryskt ursprung. Dessutom upplyste utrikesministeriet i Uzbekistan kommissionen om att ingen av de uzbekiska producenterna under år 1992 hade exporterat urea till gemenskapen. Vad beträffar Georgien uppgav, som tidigare nämnts i denna förordning, den enda kända producenten av urea i landet att de slutat tillverka urea för några år sedan.

(34) På grund av detta och för det aktuella översynsförfarandets del har den slutsatsen dragits att ingen ureaimport under geonomenklaturkoden "Sovjetunionen" i Eurostat under första delen av 1992 bör hänföras till Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan eller Uzbekistan. Följaktligen bör dessa fyra länder undantas från dumpningsutredningen.

(35) Med avseende på fastställandet av separata importvolymer för Ryssland och Ukraina tillämpades de individuella proportionerna för dessa två länder avseende deras import under andra hälften av 1992 även på importvolymen för "Sovjetunionen" under första hälften av 1992. För tidigare år tillämpades även samma proportioner av importvolymerna från Ryssland och Ukraina under 1992 för att bestämma separata importvolymer.

b) *Normalvärde (Ryssland och Ukraina) — val av jämförelseland)*

(36) För att fastställa normalvärdet på urea som produceras i Ryssland och; Ukraina togs hänsyn till att dessa länder inte har marknadsekonomier. Därför måste man i enlighet med artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 bestämma normalvärdet på grundval av förhållandena i ett land med marknadsekonomi ("jämförelsesland").

(37) Angående valet av jämförelseland föreslogs Australien av EFMA. Å andra sidan protesterade EFIA mot att använda sig av något jämförelseland och föreslog att de faktiska kostnaderna i de länder som berördes av förfarandet i stället skulle användas.

(38) I brist på alternativ togs kontakt med den enda australiska producenten av urea och detta företag gick med på att samverka med utredningen. I ett senare stadium av förfarandet framförde EFIA att Canada var ett lämpligare jämförelseland och lämnade uppgifter om ureaproduktionen där.

Då förslaget att använda Canada som jämförelseland hade kommit sent och för att inte försena undersökningen i onödan just då, beslöt att fortsätta att använda Australien som tillfälligt jämförelseland.

(39) Undersökningen visade emellertid att Australien inte var det lämpligaste valet av jämförelseland med tanke på dels dess isolerade läge i förhållande till världsmarknaderna, dels att de inhemska försäljningspriserna var högre än de europeiska.

(40) Då Slovakien redan hade undersökts och de uppgifter som lämnats av producenten där kontrollerats, övervägde man att använda detta land som jämförelseland.

(41) Undersökningen hade visat att den slovakiska producentens tillverkningsmetod baserades på naturgas, liksom de ryska och ukrainska producenternas. Dessutom köpte den slovakiska producenten sin gas i Ryssland till de priser som gällde på den öppna marknaden. Även med tanke på att de slovakiska försäljningspriserna återspeglade den faktiska tillverkningskostnaden under marknadsekonomiska förhållanden och att det fanns en betydande inhemsk marknad ansågs Slovakien vara ett lämpligt jämförelseland för att fastställa normalvärdet för Ryssland och Ukraina.

(42) Vissa berörda parter protesterade mot detta och anförde att Slovakien var olämpligt på grund av sin lilla produktionsvolym i jämförelse med produktionsvolymen i Sovjetunionen. Dessutom gjorde man gällande att produktionskostnaderna inte var jämförbara på grund av Slovakiens beroende av rysk gas. Utredningen visade emellertid att även om Ryssland har en stor produktionskapacitet, är dess export till gemenskapen i stort sett densamma som produktionsnivån i Slovakien. Vidare köpte den enda slovakiska producenten basråvaran — gas — från Ryssland till de priser som gällde på den öppna marknaden. Kravet att fastställa normalvärdet på marknadsekonomiska villkor var därför vederbörligen uppfyllt.

Sedan alla intresserade parter hade informerats om de grundläggande fakta och hänsynstaganden, som man avsåg att lägga till grund för åtgärdsförslagen, föreslog de ryska myndigheterna, trots att de medgav att det fanns likheter mellan deras metoder för ureaframställning och den slovakiska producentens, att Kanada skulle användas som jämförelseland i detta speciella fall. Denna begäran kom synnerligen sent i arbetet, trots den anmodan som i tillkännagivandet hade gjorts om att inkomma med kommentarer till valet av jämförelseland. Därför anses Slovakien fortfarande vara ett lämpligt jämförelseland av de skäl som angivits ovan.

c) *Normalvärde (Ryssland och Ukraina) — beräkning*

(43) Som redan fastställts i punkt 25 i denna förordning gav det viktade genomsnittliga nettopriset för inhemsk försäljning av prillad urea för jordbruk och industri tillverkad i Slovakien under 1992 en generell vinst. Följaktligen har normalvärdet för Ryssland och Ukraina, i enlighet med artikel 2.5 a i i förordning (EEG) nr 2423/88, baserats på den slovakiska producentens försäljningspriser fritt fabrik på den tjeckoslovakiska marknaden under undersökningsperioden.

d) *Exportpris*

(44) Med avseende på fastställandet av exportpriser framhöll Ryska federationens ministerium för utländska ekonomiska förbindelser att beräkningarna borde göras separat för vart och ett av de två nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN) som rysk urea importeras under. Vidare framhöll EFIA att jämförelsen mellan priser på urea från Ryssland och gemenskapen bör göras separat för jordbruks- och industrikvaliteter.

(45) I detta sammanhang har all urea betraktats som en produkt (se produkt 17 ovan) och det bör noteras att ingen information om rysk eller ukrainsk export har lämnats av producenterna/exportörerna i dessa länder. De importörer av urea som samverkade med undersökningen och som köpte produkten direkt från de berörda länderna stod dessutom bara för ca 1,5 % av den totala importen av urea från Ryssland och Ukraina under undersökningsperioden.

Med tanke på detta och i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88 användes tillgängliga fakta för att beräkna exportpriser. Uppgifter från Eurostat, som gäller alla former och kvaliteter av urea, har använts vid bestämmandet av exportpriser, eftersom de ansetts vara de bästa uppgifter som fanns.

(46) Det ansågs att den rimligaste utgångspunkten för att fastställa exportpriser var att ta Eurostats importvärden cif för de relevanta numren i Kombinerade nomenklaturen och justera dem efter ryska och ukrainska gränspriser. Vissa berörda parter invände mot detta tillvägagångssätt och framhöll att det vore riktigare att beräkna priset fritt fabrik i Ryssland och Ukraina. Detta argument kan inte godtas, eftersom man i ickemarknadsekonomier inte behöver lokalisera industriproduktionsanläggningar (som t.ex. sådana för urea) under samma hänsynstaganden till tillgång till transportmöjligheter, närhet till råvarukällor eller användarmarknader o.s.v. som på den fria marknaden. Vidare styrs kostnaderna, inklusive fraktkostnaderna, i sådana ekonomier inte av marknadskrafterna. Följaktligen har man intagit ståndpunkten att exportpriserna bör beräknas fritt gränsen i detta speciella fall.

e) *Jämförelse*

(47) Normalvärdet i Slovakien jämfördes med exportpriset som det fastställdes för Ryssland och Ukraina i punkt 46. För att säkerställa en rättvis jämförelse undersökte kommissionen först om det fanns fysiska eller tekniska skillnader mellan den slovakiska produkten och urea som framställts i Ryssland och Ukraina. Inga skillnader hittades, varför inga justeringar till normalvärde eller exportpriser var nödvändiga på dessa grunder.

(48) Kommissionen ombads att ställa frågan om en justering till normalvärdet var nödvändig för att ta hänsyn till skillanden i pris mellan det som betaladas för rysk gas av ureaproducenten i Slovakien och det som betalades för rysk gas av ureaproducenter i Ryssland och Ukraina. Det visade sig då att den slovakiska producenten hade betalat det fria marknadspriset till Ryssland för sin gas medan producenter i Ryssland och ukraina tros betalt betydligt mindre.

(49) För att göra en korrekt jämförelse mellan normalvärdet i Slovakien och exportpriser i Ryssland och Ukraina är dock varje skillnad ovidkommande eftersom dessa två länder inte betraktades som marknadsekonomier under utredningsperioden och deras kostnader för råvaran därför inte styrdes av marknadskrafter. Sålunda gjordes inga justeringar till normalvärdet på grund av skillnader i råvarukostnader.

(50) Frågan om huruvida en justering till normalvärdet var nödvändig med hänsyn till kostnaderna för att sända gas med pipeline från Ryssland till Slovakien övervägdes också. Man hade uppfattningen att någon justering inte är nödvändig, då de flesta av de ryska och ukrainska ureaproducenterna finns på avsevärda avstånd från gasfälten. Därav följer att, om kostnaderna i dessa länder hade styrts av marknadskrafter, skulle de ryska och ukrainska ureaproducenterna också, liksom den slovakiska producenten, ha ådragit sig kostnader för att leda gas till produktionsanläggningarna.

(51) Normalvärde och exportpriser justerades dock med hänsyn till vissa av de försäljningskostnader som förtecknas i artikel 2.10 c i förordning (EEG) nr 2423/88. Sådana justeringar gjordes i tillämpliga fall för frakt- och försäkringskostnader.

(52) I synnerhet justerades Eurostats importvärden cif till ryska och ukrainska gränspriser. Detta åstadkoms genom att göra avdrag med ett visst belopp för frakt- och försäkringskostnader vilka framgick av de uppgifter som lämnades av de samverkande importörerna.

(53) En jämförelse gjordes sedan, på samma handelsnivå, mellan normalvärdet (fritt fabrik) i Slovakien och exportpriser (fritt gränsen) för Ryssland respektive Ukraina.

f) *Dumpningsmarginaler*

(54) Dumpingsmarginalerna, uttryckta i procent av cifpriset fritt gemenskapsgränsen, var följande:

— Ryssland 28,2 %

— Ukraina 20,4 %

E. SKADA

1. Inledande synpunkter

(55) Kommissionen har fastslagit att den enda producenten i Tjeckien under utredningsperioden dumpade med 0,7 %. Det ansågs att denna dumpingsmarginal var för obtydelig för syftet med det aktuella förfarandet. Därav fäljer att det inte var nödvändigt att undersöka huruvida import med ursprung i Tjeckien har förorsakat gemenskapsindustrin skada.

(56) Vad beträffar republikerna Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan och Uzbekistan bör man komma ihåg att dessa fyra länder undantogs från dumpingsutredningen på grund av att det inte förekom några exporter eller obetydliga exporter till gemenskapen. Därav följer att dessa fyra länder även bör undantas från utredningen av skada i det aktuella förfarandet.

2. Den dumpade importens volym och marknadsandelar

a) *Gemenskapsförbrukning*

(57) Vid beräkning av den totala förbrukningen av alla sorters urea i gemenskapen (för jordbruks- eller industriändamål, granulerad, prillad, flytande, osv), lade kommissionen gemenskapsproducenternas totala gemenskapsförsäljning av urea till den totala importen till gemenskapen av alla sorters urea från alla källor. På denna grundval minskade gemenskapens förbrukning av urea med 2,7 % mellan 1989 och utredningsperioden.

b) *F.d. Tjeckoslovakien*

(58) På grundval av information från Eurostat fann kommissionen att den deklarerade importen med ursprung i Tjeckoslovakien uppenbarligen låg på 134 930 ton under undersökningsperioden. Dock visade kommissionens utredning hos den tjeckiska och slovakiska producenten att de bara hade exporterat sammanlagt totalt 84 504 ton till gemenskapen. Information från två olika källor visade att differensen på 50 426 ton inbegrep urea av ukrainskt ursprung som omlastades i Tjeckoslovakien av nybildade handelshus och felaktigt tillskrevs tjeckoslovakiskt ursprung vid importen till gemenskapen. En liknande situation uppstod 1991, då de inblandade kvantiteterna var ca 14 000 ton.

(59) Följaktligen har kommissionen i syfte att beräkna volymen på dumpad import och marknadsandelar behandlat den skillnad i kvantiteter som avses ovan som urea med ursprung i Ukraina och har hänfört dessa kvantiteter till importuppgifter som gäller Ukraina. De ukrainska myndigheterna underrättades om denna slutsats och hade inget att invända. Alla uppgifter om exporter som lämnats av de tjeckiska eller slovakiska producenterna återspeglar därför deras verkliga exportnivå till gemenskapen.

c) *Slovakien*

(60) Det har fastslagits att dumpade importer med slovakiskt ursprung ökade med 77 % mellan 1989 och utredningsperioden. Marknadsandelen av sådan import steg emellertid från 0,3 % 1989 till 0,5 % under undersökningsperioden. Med hänsyn till denna obetydliga marknadsandel anses det inte finnas tillräckliga skäl att kumulera importer med ursprung i Slovakien. Därav följer att frågan huruvida import från Slovakien har orsakat skada inte behöver ställas.

d) *Ukraina*

(61) Undersökningen har visat att dumpad import med ursprung i Ukraina ökade mellan 1989 och undersökningsperioden med en ökning i marknadsandelen från 0,2 % till 1,7 % som resultat. Med hänsyn till denna mycket låga andel av försäljningen inom gemenskapen anses det även föreligga otillräckliga skäl att kumulera ukrainska ureaimporter. Liksom i fallet med Slovakien innebär detta att man inte behöver undersöka frågan huruvida sådan import har förorsakat den berörda gemenskapsindustrin skada.

e) *Ryssland*

(62) Undersökningen visade att den dumpade importen med ryskt ursprung steg från 39 873 ton 1989 till 117 706 ton under undersökningsperioden, en ökning med 195 %. Trots att denna kvantitet märkbart överskred det belopp som överenskommits i åtagandet 1987, bör man komma ihåg att innehavaren av exportmonopolet till följd av Sovjetunionens politiska sammanbrott förlorade sitt monopol och att åtagandet blev praktiskt taget ohanterbart. Vissa producenter i Ryssland började exportera direkt till gemenskapen utan förmedling av exportmonopolisten och avsaknaden av denna återhållande faktor ledde till den stora tillströmning av importer som uppstod under undersökningsperioden. Det visade sig att marknadsandelen av dumpad import från Ryssland steg från 0,9 % 1989 till 2,6 % under undersökningsperioden.

3. Priser på dumpade importer

(63) För import av urea från Ryssland jämfördes det viktade genomsnittspriset cif gemenskapsgränsen inklusive tull med gemenskapsproducenternas viktade genomsnittliga försäljningspris fritt fabrik för urea i gemenskapen. Alla priser jämfördes på samma handelsnivå och alla rabatter och avdrag frånräknades. Vad avser det tullbetalda priset beräknades detta genom att ta Eurostats importpris och lägga på en tullavgift på 10,6 % (ett viktat genomsnitt — baserat på volym — av de två tullsatserna på 11 % och 8 % som är tillämpliga på import av urea under de olika KN-numren).

(64) När man gjorde en sådan jämförelse uppmärksammades kommissionen dock på att det existerade en viss skillnad i pris mellan gemenskapsproducerad urea och urea från f.d. Sovjetunionen på grund av den importerade produktens sämre kvalitet och utförande. Dess tendens att försämras under transport tillsammans med det faktum att importörerna

inte alltid kan erbjuda samma leveranssäkerhet som gemenskapsproducenterna medför naturligt nog lägre priser. Även om dessa skillnader är svåra att värdera i pengar, har man kommit fram till att en sådan skillnad finns och att en 10-procentig justering av värdet får anses lämplig.

(65) Medan de medgav att gemenskapsproducenternas produkt förtjänade ett högre pris, ansåg EFMA att nivån på justeringen var för hög. Dessutom hävdade de att de slutsatser man dragit var grundlösa med hänsyn till avsaknaden av objektiva bevis.

EFIA bestred också nivån på justeringen, men på grund av att den var otillräcklig med hänsyn till den ryska produktens betydligt sämre skick vid ankomsten till slutförbrukaren i gemenskapen. De hävdade att denna sämre kvalitet måste kompenseras med lägre priser.

(66) Med tanke på den ofullständiga och motstridiga information som kommissionen fått, drog man på grundval av den tillgängliga informationen slutsatsen att en tioprocentig justeringsnivå var både rimlig och lämplig. Det var också en medelväg mellan siffran som gemenskapsproducenterna hade föreslagit och det belopp som begärts av EFIA.

(67) När man räknade med dessa skillnader befanns prisnivån i förhållande till gemenskapsproducenternas pris vara ca 10 % lägre för urea av ryskt ursprung.

4. Situationen för gemenskapsindustrin

a) *Produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande och lager*

(68) Det konstaterades att gemenskapsproducenternas produktion av urea ökade med 1,4 % mellan 1989 och utredningsperioden. Det bör noteras att trots att en av gemenskapens producenter (Stickstoffwerke A.G.) var belägen i f.d. Tyska demokratiska republiken har detta företags produktion och försäljning inkluderats i gemenskapsproducenternas siffror från och med 1989.

(69) Vad beträffar gemenskapsproducenternas produktionskapacitet fastslogs att denna gick ner med 1,6 % mellan 1989 och undersökningsperioden. Med hänsyn till dessa mindre förändringar i produktion och kapacitet steg kapacitetsutnyttjandet något från 75 % 1989 till 77 % under undersökningsperioden.

(70) Utredningen visade också att gemenskapsproducenternas urealager ökade med 8,7 % mellan 1989 och undersökningsperioden.

b) *Försäljning och marknadsandelar*

(71) Den berörda industrins försäljning på gemenskapsmarknaden minskade med 1,7 % mellan 1989 och undersökningsperioden. Gemenskapsproducenternas marknadsandel ökade däremot från 77,5 % 1989 till 78,5 % under undersökningsperioden. Denna ökning sammanföll dock med en minskning av importen från tredje länder som inte berördes av den aktuella åtgärden.

c) *Försäljningspriser, lönsamhet och vinstnedgång*

(72) Gemenskapsproducenternas genomsnittliga försäljningspriser gick ner med 10 % mellan 1989 och undersökningsperioden. Med avseende på lönsamheten visade undersöknignen att gemenskapsindustrins ställning hade försämrats mellan 1989 och undersökningsperioden, eftersom förlusterna, i viktat genomsnitt, hade ökat från 3,7 % till 6 %.

(73) De flesta av gemenskapsproducenterna hävdade att en minimivinst före skatt på 10—15 % krävdes för att de skulle förbli konkurrenskraftiga. Detta var dock inte bevisat och då urea är en sedan länge etablerad produkt anses denna siffra för hög. Kommissionen är av den meningen att sedan man tagit hänsyn till nedgången i efterfrågan på urea, behovet att finansiera ytterligare investeringar i tillverkningsmöjligheter och den vinst som anses rimlig i den ursprungliga antidumpningsundersökningen avseende denna produkt, bör en vinstandel på 5 % före skatt användas som utgångspunkt för uppskattning av vinstnedgången i den aktuella åtgärden.

d) *Anställning*

(74) Utredningen visade att antalet personer som anställts av gemenskapsproducenter i ureasektorn sjönk med 8 % mellan 1989 och undersökningsperioden.

5. Slutsatser angående skada

(75) Det är känt att antidumpningsåtgärder i form av kvantitativa åtaganden var i kraft mellan 1989 och undersökningsperioden. Trots dessa åtgärder har ändå situationen för gemenskapsproducenter försämrats. Även om många av de främsta ekonomiska tecknen på skada har varit så gott som oförändrade, är prisnedgången kombinerad med större lagernivåer och förlust av arbetstillfällen särskilt markant. Det är också tydligt att gemenskapens efterfrågan på urea har minskat något sedan 1989 och att gemenskapsproducenterna för att behålla produktionsnivåer och marknadsandel har varit tvungna att sänka sina priser till nivåer som förorsakar ännu större förluster än de som uppstod 1989.

(76) Med hänsyn till ovanstående har slutsatsen dragits att gemenskapsindustrin har lidit materiell skada enligt vad som avses i artikel 4.1 i förordning nr 2423/88.

F. ORSAK TILL SKADA

1. Effekt av dumpad import

(77) I utredningen av i vilken utsträckning den materiella skada som gemenskapsindustrin lidit har orsakats av dumpad import, fann man, som förklarats i punkt 62 ovan, att den ryska marknadsandelen ökade från 0,9 % 1989 till 2,6 % under undersökningsperioden.

(78) Med avseende på försäljning visade undersökningen att gemenskapsproducenternas försäljning minskade med 63 700 ton mellan 1989 och undersökningsperioden medan importvolymen från Ryssland ökade med 77 833 ton. Som framgår nedan fann man också att det hade varit en nedgång i importen från andra tredje länder (utom Tjeckien, Slovakien och Ukraina) på 263 802 ton. Följaktligen anses det att all försäljning i gemenskapen som gemenskapsproducenterna gått miste om kan tillskrivas dumpade importer från Ryssland.

(79) Vad beträffar priser och lönsamhet fastslogs att gemenskapsproducenternas genomsnittliga försäljningspris per ton under undersökningsperioden hade gått ner med 10 % jämfört med 1989. Det är klart att den ökade importen från Ryssland har spelat en avsevärd roll i denna prisnedgång eftersom de bjöds ut på marknaden till tullbetalda priser som låg upp till 14 % under gemenskapsproducenternas produktionskostnader.

2. Effekt av andra faktorer

(80) Frågan om huruvida den skada som gemenskapsindustrin lidit hade orsakats av andra faktorer än dumpning av ryska exportörer har också undersökts. Det finns dock inga bevis för ökad import från tredje land som inte är föremål för antidumpningsåtgärder. Under 1989 stod världsimporten från andra tredje länder för 92,7 % av all import av urea till EG, medan denna siffra hade gått ner till 71,4 % under undersökningsperioden. EG:s uppskattade marknadsandel av sådan import minskade från 20,8 % till 15,6 % under samma period.

(81) Vad beträffar priserna på sådana importer fann man att det viktade genomsnittliga importpriset cif (före tull) från dessa andra tredje länder var 22,5 % högre än det jämförbara importpriset cif på rysk urea. Efter betald tull skulle deras pris till importören ligga alldeles under gemenskapsproducenternas förlustbringande vägda genomsnittliga försäljningspris under undersökningsperioden. Man kan anföra att priserna på dessa importer också bidrog till kristallståndet inom gemenskapsindustrin då sådana priser låg väl under den teoretiska nivå som behövs för att gemenskapsproducenterna skall kunna täcka alla kostnader och uppnå en rimlig vinst.

(82) Det anses att även om priserna gick ner, visar den obetydliga minskningen av den samlade efterfrågan på urea i gemenskapen mellan 1989 och undersökningsperioden att förbrukningsnivån på denna produkt mer eller mindre har kulminerat. Dessutom har gemenskapsproducenterna ökat sin marknadsnandel något, vilket skulle tyda på att den krympande marknaden inte har varit någon större bidragande faktor till EG-producenternas dåliga situation.

(83) Medan det kan anföras att import från andra tredje länder kan ha bidragit till de förluster som gemenskapsindustrin lidit, förringar detta inte det faktum att importer från Ryssland i sig genom sina låga priser och sin ökande penetration på marknaden har förorsakat gemenskapsindustrin materiell skada.

G. SANNOLIKHET FÖR YTTERLIGARE SKADA OM ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDERNA UPPHÖR

1. Tjeckien och Slovakien

a) *Inledande synpunkter*

(84) Eftersom gått ut den normala löptiden på fem år för de granskade åtgärderna normalt skulle ha gått ut i februari 1994, undersöktes frågan om det var sannolikt att skada på nytt skulle uppstå. I detta syfte beaktades följande faktorer:

— Produktions- och kapacitetsnivåer i exportländerna.

— Ökningstakten för dumpad import till EG.

— Sannolikheten för att tjeckisk eller slovakisk urea kommer in i gemenskapen till prisnivåer som får en sänkande inverkan på gemenskapsproducenternas priser.

— De faktiska och möjliga effekterna av sådan import på gemenskapsindustrins utveckling och produktion.

(85) Med avseende på de tjeckiska och slovakiska producenternas kapacitetsutnyttjande fastslog undersökningen att det antingen finns begränsade möjligheter att öka produktionsnivåerna eller också saknas avsikt att göra detta. Om det inte blir en dramatisk förändring av deras försäljningsmönster för hemmamarknad och export, anses det inte troligt att importen till gemenskapen från Tjeckien och Slovakien kommer att öka mycket över nuvarande nivåer.

(86) Med avseende på ökningsakten för importen från dessa två länder har det fastslagits att det mesta av, om än inte hela, den synbara volymökningen har sitt ursprung i Tysklands återförening och det förhållandet att försäljning till traditionella kunder i f.d. Tyska demokratiska republiken (DDR) har inkluderats i Eurostats importstatistik. Om denna försäljning till f.d. DDR skulle undantas, skulle detta innebära att de kvantitativa begränsningar som ursprungligen överenskommits i åtagandet respekterades.

(87) Med hänsyn till att tjecker och slovaker genomgår ett övergångsstadium mellan planekonomi och marknadsekonomi anses det ofrånkomligt att exportpriserna på urea måste stiga i takt med marknadsreglerade produktions- och fraktkostnader. På sikt tror man att de tjeckiska och slovakiska producenternas nuvarande prisfördel kommer att minskas och att de kommer att bli tvungna att sälja till högre priser som är mer jämförbara med gemenskapsproducenternas.

(88) Undersökningen har visat att de tjeckiska och slovakiska importernas inverkan på gemenskapsmarknaden har varit försumbar och att det med hänsyn till producenternas produktions- och handelsmönster i dessa två länder inte är troligt att deras exporter till gemenskapen kommer att nå några betydande nivåer i framtiden. Till följd av detta anses det att import från Tjeckien och Slovakien inte kommer att ha någon större inverkan på gemenskapsindustrins utveckling och produktion.

b) *Slutsats*

(89) Med tanke på ovanstående faktorer och Tjeckiens och Slovakiens obetydliga faktiska och potentiella penetration av marknaden har man kommit fram till att sannolikheten är liten att skada skall orsakas av dumpad import från dessa två länder i den närmaste framtiden och att det inte är nödvändigt att förnya skyddsåtgärderna.

2. Ryssland och Ukraina

a) *Inledande synpunkter*

(90) Liksom med Tjeckien och Slovakien är nödvändigt att göra en rimlig prognos över vad som skulle kunna hända i framtiden om antidumpningsbestämmelser inte skulle gälla mot Ryssland och Ukraina.

b) *Ryssland*

(91) Med avseende på Ryssland visar tillgänglig information att producenterna där har kapacitet att producera 6,4 miljoner ton urea per år. De uppgifter som lämnats visar också att Ryssland faktiskt producerade 4,5 miljoner ton urea 1992. Med tanke på det kollektiva jordbrukssystemets sammanbrott i detta land är det mycket troligt att den inhemska efterfrågan på urea kommer att sjunka kraftigt eftersom de nyligen privatiserade jordbruken inte kommer att ha pengar till konstgödning. Ureaproducenterna kommer därför att bli tvungna att ytterligare undersöka möjligheten att utöka sin handel med gemenskapen.

(92) Med hänsyn till att införandet av systemet med "uttag av jordbruksmark" enligt den gemensamma jordbrukspolitiken har föranlett många gemenskapsjordbrukare att hushålla i fråga om inköp av konstgödsel, är det mycket troligt att marknaden kommer att minska ytterligare och att ryska exportörer kommer att öka exportvolymen och sänka sina priser ännu mer för att vinna marknadsandelar.

c) *Slutsats beträffande Ryssland*

(93) På grundval av ovanstående har man dragit slutsatsen att de negativa effekterna av dumpad import från Ryssland skulle fortsätta om åtgärder inte vidtas.

d) *Ukraina*

(94) Med avseende på Ukraina visar den information som har lämnats att producenterna där har kapacitet att producera 3,1 miljoner ton urea per år. I motsats till Ryssland är Ukraina emellertid inte självförsörjande när det gäller naturgas (den råvara som används av ukrainska ureatillverkare) utan är i stor utsträckning beroende av import av gas från Ryssland. Tillgänglig information visar att gasleveransen har blivit allvarligt störd och att Ukraina kanske inte längre kommer att kunna utnyttja sin nuvarande kapacitet.

(95) Vad beträffar nivån på importen från Ukraina visar senast tillgängliga uppgifter att denna har gått ner till obetydliga nivåer (6 102 ton under tiden januari—oktober 1993).

e) *Slutsats beträffande Ukraina*

(96) Med hänsyn till ovanstående anses det inte troligt att importnivåerna från Ukraina i framtiden kommer att vara tillräckliga för att förorsaka den berörda gemenskapsindustrin skada. Följaktligen har man kommit fram till att det inte är nödvändigt att förnya skyddsåtgärderna mot Ukraina.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

(98) Vid utredning av huruvida gemenskapens intresse bäst tjänas genom att antidumpningsåtgärderna behålls bör man komma ihåg syftet med sådana åtgärder — att förhindra sådan snedvridning av konkurrensen som uppstår vid användande av otillåtna metoder i handeln på gemenskapsmarknaden — i grunden ligger i gemenskapens allmänna intresse.

(98) Med avseende på detta förfarande får det anses att en eller flera av gemenskapens producenter om inte åtgärder vidtas för att rätta till effekterna av dumpad import kan tvingas att stänga sina ureaframställningsanläggningar. Detta skulle kunna leda till sysselsättningsförluster i gemenskapen och minska konkurrensen på marknaden.

(99) Det är sant att jordbrukare och industrianvändare av urea i gemenskapen har dragit fördel på kort sikt av de låga priserna på dumpad import, men man måste också tänka på att sådana kunders ureaköp står för en relativt liten procentandel av deras totala insatser. Med hänsyn tagen även till att priset på urea har sjunkit under senare år, är det inte troligt att en justering av dumpningsåtgärderna har någon större inverkan på användarnas budgetar och det finns sammantaget inte tillräcklig anledning att vägra gemenskapsproducenterna berättigat skydd.

I. UPPHÖRANDE

a) *Upphörande med avseende på Tjeckien och Slovakien*

(100) Som förklarats tidigare i denna förordning har — med undantag för att försäljning till f.d. DDR har inkluderats i Eurostats importstatistik — Tjeckien och Slovakien i huvudsak respekterat villkoren för åtagandet och de kvantitativa begränsningar som föreskivs i detta. Med hänsyn tagen även till de begränsade möjligheterna till ökad export till gemenskapen utöver nuvarande nivåer, de låga dumpningsmarginalerna för tjeckiska produkter, den obetydliga marknadsandelen och penetrationen av tjeckiska och slovakiska importer och den begränsade effekten på priserna på sådana importer, anses det att åtgärderna mot dessa två länder bör upphöra.

Den rådgivande kommittén har inte framfört några invändningar mot detta tillvägagångssätt.

b) *Upphörande med avseende på Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan och Uzbekistan*

(101) I punkt 34 i denna förordning drogs slutsatsen att det inte finns tecken på någon betydande import till gemenskapen från ovannämnda länder under undersökningsperioden. Medan det erkänns att det finns en betydande produktionskapacitet i dessa länder, finns inga tecken på någon nära förestående eller förutsebar ändring i förhållandena som skulle kunna leda till en inströmning av lågprisimporter till gemenskapen från länderna i fråga. Med tanke på ovanstående bör antidumpningsförfarandet med avseende på Vitryssland, Georgien, Tadzjikistan och Uzbekistan upphöra.

Den rådgivande kommittén har inte framfört några invändningar mot detta tillvägagångssätt.

c) *Upphörande med avseende på Ukraina*

(102) Liksom med avseende på de länder som nämns i föregående punkt får det erkännas att det finns en avsevärd kapacitet för ureaframställning i Ukraina. Med hänsyn till den relativt låga nivån på den ukrainska exportens marknadsandel och med hänsyn till osäkerheten när det gäller gasleveranser från Ryssland, finns det ändå inte något tydligt tecken på någon nära förestående ändring i förhållandena. Följaktligen har man kommit fram till att det inte är nödvändigt att förnya antidumpningsåtgärderna mot Ukraina.

Den rådgivande kommittén har inte framfört några invändningar mot detta tillvägagångssätt.

J. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

(103) Undersökningen har när det gäller Ryssland klart visat följande:

— De kvantiteter som föreskrivits i åtagandet har inte respekterats, även om detta, av skäl som angivits på annat ställe i denna förordning, inte anses vara den parts fel som ursprungligen gjorde åtagandet.

— Trots de antidumpningsåtgärder som infördes 1987 har importen från Ryssland fortsatt att dumpas och har bidragit till den materiella skada som gemenskapsindustrin lidit.

— Ryssland har ett stort överskott i sin produktionskapacitet och det finns utrymme för en ökning av dess dumpade export till gemenskapen.

(104) Med hänsyn till ovanstående bör antidumpningåtgärder införas mot Ryssland.

(105) Det har fastslagits i punkterna 72 och 73 i denna förordning att gemenskapsproducenterna led skada under undersökningsperioden och att en vinst före skatt på 5 % ansågs rimlig för syftet med detta förfarande. I avsikt att fastställa en tillräcklig tullnivå för att undanröja den skada som orsakas av dumpning, beräknades följaktligen ett pris som skulle medge att gemenskapsindustrin täcker sin produktionskostnad och uppnå denna rimliga vinst på 5 %. Detta pris jämfördes sedan med det ryska tullbetalda importpriset cif (justerat med hänsyn till kvalitetsskillnaderna). Uttryckt i procent av importpriset cif, fritt gemenskapsgränsen, blir siffran för skadeelimineringen 26,8 %.

(106) Denna procentandel för skadeeliminering är mindre än dumpningsmarginalen på 28,2 % för Ryssland. Följaktligen bör den slutgiltiga antidumpningstullen fastställas till nivån för skadeelimineringen.

(107) Med tanke på den nedåtgående tendensen för ryska importpriser anses en rörlig tull vara det lämpligaste tillvägagångssättet i detta speciella fall. Denna form av tull medger också att exportörerna kan få en mer adekvat vinst på sina exporter. Den rörliga tullen bör baseras på skillnaden mellan det aktuella importpriset cif, fritt gemenskapsgränsen, och ett minimipris på 115 ecu per ton,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av urea enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90 med ursprung i Ryska federationen.

2. Tullbeloppet skall vara skillnaden mellan 115 ecu per ton och nettopriset fritt gemenskapsgränsen före tullklarering, om detta pris är lägre.

3. Om inget annat anges, skall gällande bestämmelser om tullavgifter tillämpas.

Artikel 2

De åtaganden som gjorts av Petrimex Foreign Trade Company Ltd. (Bratislava) och Sojuzpromexport (Moskva) och som godtagits genom artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 3339/87 upphör att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 1995.

På rådets vägnar

E. ALPHANDÉRY

Ordförande